

Arrest

nr. 184 414 van 27 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat V. HERMANS, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 18 januari 2017 met vlucht SN1471 uit Entebbe aan de Belgische grens is toegekomen, werd de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd. Hij diende op 18 januari 2017 een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 februari 2017 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 27 februari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 18/01/2017
Overdracht CGVS: 23/01/2017*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal op 9 februari 2017 van 9.20 uur tot 12.24 uur, bijgestaan door een tolk die de taal Tamil machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en van Tamil origine te zijn. U bent op 27 mei 1986 geboren in Uduppiddy in het noorden van Sri Lanka, waarna u in 1992 met uw gezin naar Valvetti verhuisde. Hier verbleef u tot 2004 wanneer u terugkeerde naar Uduppiddy. U ging tot uw zestiende naar school waarna u aan de slag ging als schilder.

In 2006 en 2007 gaf u samen met uw oudere broer M. het eten dat uw ouders bereidden aan de LTTE, tot ze niet meer om eten kwamen vragen. Omwille van veiligheidsredenen moedigden uw ouders zowel u als uw broer aan om naar de Human Rights Commission Of Sri Lanka (HRCSL) te stappen. Uw broer ging hier naartoe in oktober 2007, maar u besloot dat u voor uw ouders zou zorgen en ging niet.

In januari werd u opgeroepen om naar het Navindil kamp te gaan, hier werd u geslagen en ondervraagd naar de hulp die u geboden had aan de LTTE. U vertelde hen dat u enkel eten aan hen gegeven had. Hierna werd u verplicht om elke dag naar het kamp te komen om uw handtekening te plaatsen. Aangezien u reeds verhalen had gehoord van mensen die na het tekenen vermoord werden, besloot u niet te gehoorzamen en onder te duiken. Sindsdien verbleef u op verschillende plaatsen in Sri Lanka en werkte u verder als schilder. Uw broer zat intussen in een rehabilitation centre. Toen bekend raakte dat alle getrouwde mannen vrijgelaten zouden worden, keerde uw broer in juni 2008 naar huis. Hierna werd hij verplicht om iedere dag een handtekening te komen plaatsen. Uw broer werd uiteindelijk op 21 augustus 2008 vermoord door de regering. Uw ouders dienden een klacht in, maar u weet niet of hier gevolgen aan gegeven werden.

U leefde ondergedoken in Sri Lanka tot september 2016 wanneer u het land verliet om naar België te komen. Hier vroeg u op 18 januari 2017 asiel aan.

Ter staving van uw relaas legde u de kopieën van de volgende documenten voor: uw geboorteakte en identiteitskaart, documenten in verband met de Human Rights Commission, documenten in verband met het Rehabilitation centre, de klacht over de moord op uw broer, het overlijdensregister, het postmortaal rapport van uw broer en twee krantenartikelen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documentenvoorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Hierbij dient gesteld te worden dat u reeds met valse documenten het land binnen reisde. U gaf hierbij slechts toe dat het om valse documenten ging wanneer u door de douanebeambten geconfronteerd werd met de werkelijke eigenaar van het door u gebruikte Italiaanse visum (zie verslag asielaanvraag in administratief dossier, CGVS p.3-4). Aangezien u zo reeds trachtte de Belgische asielinstanties te misleiden wordt de algemene geloofwaardigheid van uw verdere asielrelaas ondermijnd. Er rijzen bijgevolg ook a priori vragen over de echtheid van de andere documenten die u voorgelegde. Deze twijfels worden versterkt door het gegeven dat u enkel kopieën voorlegt ter staving van uw relaas waardoor de echtheid van uw documenten moeilijk valt na te gaan. Het is overigens vreemd dat u er niet in slaagde de originele documenten voor te leggen aangezien u reeds lange tijd probeerde te vluchten en hier uiteindelijk in september 2016 in slaagde met de hulp van uw ouders (CGVS p.12). U had zo dus ruim voldoende tijd om u op een asielaanvraag voor te bereiden en om de originele documenten te laten opsturen. De twijfels in verband met de voorgelegde documenten worden nog meer versterkt gezien uw gebrekkige kennis over de inhoud ervan. U slaagde er namelijk niet in meer uitleg te geven over de inhoud van de documenten of vragen hieromtrent te beantwoorden zonder de documenten in te kijken (CGVS p.9, 10, 11). Wanneer u gevraagd werd om te vertellen over de documenten zonder ze te lezen, verklaarde u niet te weten wat er in stond omdat uw ouders al de documenten hadden opgestuurd (CGVS p.9). Deze gebrekkige kennis roept niet alleen twijfels op in verband met de echtheid van uw

documenten, maar wijst tevens op een desinteresse in uw asielrelaas die uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Wanneer u geconfronteerd werd met de gebrekkige kennis over de documenten die onder meer de moord op uw broer beschrijven, en dus getuigen van een ingrijpende gebeurtenis uit uw leven, verklaarde u dat u hier niets over wist omdat u ondergedoken zat en dat u problemen zou krijgen wanneer u erover zou praten (CGVS p.12). Het is echter niet aannemelijk dat u in de acht jaar na het overlijden van uw broer, nooit verder heeft gevraagd naar de omstandigheden waarin de moord plaats vond of de gevolgen die hieraan werden gegeven. Zeker niet aangezien u vreesde dezelfde problemen te krijgen die uw broer acht jaar geleden overkwamen. Daarnaast dient gesteld te worden dat u er wel in slaagde documenten in verband met uw broer voorlegde, maar dat u niet over documenten beschikte die uw eigen problemen beschrijven. Hierdoor kunnen er vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw vervolging en de hulp die u aan de LTTE zou geboden hebben.

Zelfs in de hypothese dat de voorgelegde documenten daadwerkelijk de kopieën van originele documenten zijn die ook effectief u en uw broer toebehoren, wijzen uw verklaringen in verband met de vervolging niet op een doorleefde en gegronde persoonlijke vrees voor vervolging. Aangezien de gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vlucht reeds acht jaar geleden plaats vonden, is er geen sprake van een actuele vrees voor vervolging, zoals vermeld in de Vluchtelingenconventie. U verklaarde echter dat u gedurende deze acht jaar ondergedoken zat en dat de Criminal Investigation Department (CID) actief naar u opzoek was gedurende deze periode en nog steeds is (CGVS p.6, 9). Deze vervolging zou bijgevolg kunnen wijzen op een actuele vervolging indien ze geloofwaardig wordt bevonden. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u weldegelijk ondergedoken zat gedurende deze acht jaar, of dat de CID in deze periode actief naar u op zoek was. Ten eerste verklaarde u dat u in deze acht jaar kon werken op verschillende plaatsen en erkende u dat u foto's op facebook plaatste van uzelf op publieke plaatsen (zie documenten administratief dossier, CGVS p.6, 7, 12). Dit gedrag wijst echter geenszins op een angst voor vervolging door de CID die volgens u actief naar u opzoek waren (CGVS p.6). Ook uw verklaringen in verband met de vervolging door de CID gedurende deze acht jaar zijn niet geloofwaardig. Zo is het allereerst uiterst merkwaardig dat de CID zich gedurende acht jaar zou bezig houden met het opsporen van een man die ooit eten gaf aan de LTTE, er zijn namelijk hogere profielen waarnaar de CID op zoek gaat. Wanneer u met deze merkwaardigheid geconfronteerd werd, verklaarde u dat dit kwam omdat u niet iedere dag uw handtekening ging plaatsen zoals u gevraagd werd (CGVS p.12). Deze verklaring vergroot uw profiel niet dusdanig dat de CID acht jaar lang een zoekactie naar u zouden ondernemen. Bovendien is de opsporingstactiek die de CID volgens u hanteerde zeer eigenaardig aangezien ze volgens u regelmatig naar uw ouders kwamen om te vragen waar u was (CGVS p.12). De CID is echter sterker georganiseerd en beschikt over meer onderzoeksmogelijkheden dan puur informeren bij uw ouders. Zeker aangezien u in het openbaar voor verschillende mensen werkte, geld opstuurde naar uw ouders en foto's op facebook plaatste (CGVS p.6, 7, 9, 12). Bovendien verklaarde u dat uw ouders in 2006-2007 het eten voor de LTTE bereidden, wat hen ook medewerkers van de LTTE maakt, toch kwam de CID verschillende keren naar uw huis zonder uw ouders zelf te vervolgen (CGVS p.6). Tenslotte verklaarde u dat u Sri Lanka niet eerder kon verlaten omdat u niet over voldoende financiële middelen beschikte, maar dat u door de onverwachte hulp van twee kennissen wel kon vertrekken (CGVS p.12). Het is echter vreemd dat u gedurende die acht jaar niet eerder op de hulp van deze kennissen kon rekenen en dit roept twijfels op in verband met de door u verklaarde poging om eerder te vertrekken. Uw late vertrek relateert dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate en ondermijnt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde banden met de LTTE.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de

LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

- *Schending van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève;*
- *Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht*
- *Schending van het redelijkheidsbeginsel*
- *Schending van het non – refoulementsbeginsel"*

Hij gaat in op het begrip "vluchteling" en bespreekt de elementen van de definitie van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag. Hij stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, omdat hij geen andere keuze had dan Sri Lanka te verlaten. Hij meent dat de Commissaris-generaal uitgaat van de verkeerde veronderstellingen. Hij heeft tijdens zijn gehoor zijn vrees aangetoond aan de hand van verschillende elementen en hij volhardt in zijn asielmotieven zoals hij deze heeft uiteengezet tijdens het CGVS-interview. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing geen tegenstrijdigheden in zijn verklaringen werden aangegeven, noch dat er ongeloofwaardigheden zijn vastgesteld. Hij merkt op dat de bestreden beslissing een "copy paste" is van het CGVS-gehoorverslag.

Verzoeker kon op het moment van het CGVS-interview geen originele documenten neerleggen, maar wijt dit aan het feit dat het veel tijd in beslag neemt vooraleer documenten van Sri Lanka in België arriveren. Verzoeker heeft ondertussen de originele documenten ontvangen en zal deze ter zitting meebrengen, zodat deze op hun echtheid kunnen worden beoordeeld. Daarnaast voegt verzoeker nog een extra stuk toe, met name een Engelse vertaling van de documenten die betrekking hebben op de detentie en de moord op zijn broer (verzoekschrift, stuk 3). Deze documenten dateren van 2009, zodat duidelijk blijkt dat hij ook op dat moment nog steeds in Sri Lanka aanwezig was. Ook hiervan zullen de originele documenten ter zitting worden neergelegd.

Verzoeker geeft aan dat het CGVS-interview dat drie uur duurde werd samengevat met een globale opmerking dat verzoeker geen originele documenten kon voorleggen. Hij stelt dat hij in een gesloten centrum verblijft en het voorwerp is van een versnelde procedure, waarbij de tijdspanne tussen zijn binnenkomst en het CGVS-interview zeer kort is. Hij betoogt dat de Commissaris-generaal een fout begaat door verzoekers asielrelaas op deze grond af te wijzen.

Verzoeker stelt verder dat enkel in de hoofding van de bestreden beslissing is te lezen dat hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien hierover in de bestreden beslissing met geen enkel woord wordt gerept. Het is niet betwist dat verzoeker de Sri Lankaanse nationaliteit heeft en dat hij een Tamil is. Hij verwacht dan ook dat een zorgvuldig onderzoek gebeurt naar de situatie in het land voor de Tamils, rekening houdende met de actuele politieke situatie.

2.1.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker documenten. Ter zitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer met documenten ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Hiermee wenst

verzoeker de dood van zijn broer te bewijzen en zijn eigen problemen, die eveneens gelinkt zijn aan het feit dat hij en zijn broer hulp boden aan de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE).

De Raad merkt op dat deze stukken niet zijn vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar het Nederlands, zodat deze in toepassing van artikel 8 van het PR RvV uit de debatten worden geweerd. In zoverre verzoeker ter zitting ook een familiefoto heeft voorgelegd bij zijn aanvullende nota, merkt de Raad op dat deze geen invloed heeft op de beoordeling van verzoekers asielrelaas.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers asielaanvraag is volstrekt ongeloofwaardig, aangezien hij niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van de problemen die hij en zijn broer zouden hebben gekend in 2007 en 2008. Zelfs indien verzoekers broer in 2008 werd vermoord door de Sri Lankaanse regering, waarover verzoeker overigens bij aanvang van de asielprocedure tegenstrijdige verklaringen aflegde en enerzijds stelt dat zijn broer slechts vermist is (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 7) en anderzijds beweert dat zijn broer werd doodgeschoten (CGVS-vragenlijst, stuk 10, p. 1), dan nog merkt de Raad op dat deze gebeurtenissen bijna tien jaar geleden plaatsvonden en uit verzoekers verklaringen en voorgelegde documentatie niet blijkt dat hijzelf thans nog problemen zou hebben.

Er kan geen enkel geloof worden gehecht aan de verklaring dat verzoeker sinds de voorgehouden problemen ondergedoken leefde en dat de *Criminal Investigation Department* (CID) actief op zoek was naar hem en hem tot op vandaag nog steeds zoekt (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6 en 12). Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij gedurende deze periode kon werken als schilder op verschillende plaatsen en voor zowel bedrijven als privé (*Ibid.*, p. 6-7), alsook bevestigde hij dat hij foto's op facebook plaatste van zichzelf op publieke plaatsen (*Ibid.*, p. 12; Landeninformatie, stuk 9, nr. 1). Ten tweede is het allerm minst overtuigend dat de CID gedurende deze hele periode zich zou bezig houden met een man die ooit eten gaf aan de LTTE, wat geenszins duidt op een belangrijk profiel dat de CID dient te onderzoeken. Verzoekers verklaring hiervoor, geconfronteerd met deze vaststelling, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas nog meer. Hij stelde immers dat hij zich niet ging aanmelden bij de *Human Rights Commission Of Sri Lanka* zoals van hem werd gevraagd (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12-13) en dit bevestigt dan ook dat verzoeker geen belangrijk profiel was. Bovendien blijft van de geloofwaardigheid van het asielrelaas niets over wanneer verzoeker uitlegt dat de CID regelmatig naar zijn ouders kwam om te vragen waar verzoeker was, terwijl de CID beter georganiseerd is en over meer onderzoeksmogelijkheden beschikt dan het informeren bij zijn ouders. Hierbij dient bijkomend te worden opgemerkt dat verzoekers ouders in 2006 en 2007 het eten voor de LTTE bereidden, wat hen ook tot medewerkers maakt, net als verzoeker, en zij geen problemen hebben gekend (*Ibid.*, p. 6-7). Ten slotte verklaarde verzoeker dat hij niet eerder kon vluchten omdat hij niet over voldoende financiële middelen beschikte, maar dat hij door de onverwachte hulp van twee kennissen nu wel kon vertrekken (*Ibid.*, p. 12). Deze gang van zaken overtuigt de Raad niet dat verzoeker gedurende al die tijd niet eerder op de hulp van deze kennissen kon rekenen en dat hij reeds eerder wou vertrekken. Het feit dat bijna tien jaar verstrijkt tussen verzoekers beweerde problemen en zijn vertrek relativeert dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in ernstige mate. De geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde banden met de LTTE wordt gelet op bovenstaande bevindingen compleet ondermijnd.

Verder neemt de Raad ook volgende motieven over van de bestreden beslissing:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Hierbij dient gesteld te worden dat u reeds met valse documenten het land binnen reisde. U gaf hierbij

slechts toe dat het om valse documenten ging wanneer u door de douanebeambten geconfronteerd werd met de werkelijke eigenaar van het door u gebruikte Italiaanse visum (zie verslag asielaanvraag in administratief dossier, CGVS p.3-4). (...) Er rijzen bijgevolg ook a priori vragen over de echtheid van de andere documenten die u voorgelegde. Deze twijfels worden versterkt door het gegeven dat u enkel kopieën voorlegt ter staving van uw relaas waardoor de echtheid van uw documenten moeilijk valt na te gaan. Het is overigens vreemd dat u er niet in slaagde de originele documenten voor te leggen aangezien u reeds lange tijd probeerde te vluchten en hier uiteindelijk in september 2016 in slaagde met de hulp van uw ouders (CGVS p.12). U had zo dus ruim voldoende tijd om u op een asielaanvraag voor te bereiden en om de originele documenten te laten opsturen. De twijfels in verband met de voorgelegde documenten worden nog meer versterkt gezien uw gebrekkige kennis over de inhoud ervan. U slaagde er namelijk niet in meer uitleg te geven over de inhoud van de documenten of vragen hieromtrent te beantwoorden zonder de documenten in te kijken (CGVS p.9, 10, 11). Wanneer u gevraagd werd om te vertellen over de documenten zonder ze te lezen, verklaarde u niet te weten wat er in stond omdat uw ouders al de documenten hadden opgestuurd (CGVS p.9). Deze gebrekkige kennis roept niet alleen twijfels op in verband met de echtheid van uw documenten, maar wijst tevens op een desinteresse in uw asielrelaas die uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Wanneer u geconfronteerd werd met de gebrekkige kennis over de documenten die onder meer de moord op uw broer beschrijven, en dus getuigen van een ingrijpende gebeurtenis uit uw leven, verklaarde u dat u hier niets over wist omdat u ondergedoken zat en dat u problemen zou krijgen wanneer u erover zou praten (CGVS p.12). Het is echter niet aannemelijk dat u in de acht jaar na het overlijden van uw broer, nooit verder heeft gevraagd naar de omstandigheden waarin de moord plaats vond of de gevolgen die hieraan werden gegeven. Zeker niet aangezien u vreesde dezelfde problemen te krijgen die uw broer acht jaar geleden overkwamen. Daarnaast dient gesteld te worden dat u er wel in slaagde documenten in verband met uw broer voorlegde, maar dat u niet over documenten beschikte die uw eigen problemen beschrijven. Hierdoor kunnen er vragen gesteld worden bij de geloofwaardigheid van uw vervolging en de hulp die u aan de LTTE zou geboden hebben."

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Deze weerhouden motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt echter op dat verzoeker dit motief van de bestreden beslissing

ongemoeid laat en dat de vaststellingen in de bestreden beslissing ook op dit punt pertinent en deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier. De Raad neemt de bestreden beslissing ook op dit punt integraal over.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet worden in aanmerking genomen.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP